

Sygn. akt VI Ka 152/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 maja 2014 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Tomasz Skowron (spr.)

Sędziowie SO Waldemar Masłowski SO Andrzej Wieja

Protokolant Jolanta Kopeć

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Jeleniej Górze Roberta Remiszewskiego

po rozpoznaniu w dniu 9 maja 2014r.

sprawy **W. P.**

o wyrok łączny

z powodu apelacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze

z dnia 15 stycznia 2014 r. sygn. akt II K 345/13

I. zmienia zaskarżony wyrok wobec skazanego W. P. w ten sposób, że orzeczoną w pkt I części dyspozytywnej wyroku karę łączną pozbawienia wolności obniża do 4 (czterech) miesięcy i na podstawie art. 69 § 1 kk, art. 70 § 1 pkt 1 kk i art. 89 § 1 kk wykonanie tej kary warunkowo zawiesza na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata,

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. F. B. kwotę 147,60 zł w tym 27,60 zł podatku od towarów i usług tytułem nieopłaconej obrony skazanego z urzędu w postępowaniu odwoławczym,

IV. zwalnia skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt 152/14

UZASADNIENIE

W. P. skazany był:

1. wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia- Śródmieścia we Wrocławiu z dnia 4 września 2007r. w sprawie i sygn. akt II 35/07 za czyn z art. 280§ 1 k.k. na karę dwóch lat pozbawienia wolności z warunkowym zaiwieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący cztery lata, postanowieniem Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Śródmieście we Wrocławiu z dnia 2 marca 2011r. w sprawie o sygn. akt II Ko 1448/10 zarządzono wykonanie kary.

2. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Bolesławcu z dnia 14 kwietnia 2010r. w sprawie o sygn. akt II K 182/10 za czyn z art. 178A § 1 k.k. popełniony w dniu 24 grudnia 2009r. na karę sześciu miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący trzy lata

3. wyrokiem Sądu Rejonowego w Bolesławcu z dnia 14 lutego 2011r. w sprawie o sygn. akt II 1522/10 za czyn z art. 278§ 1 k.k. popełniony w maju 2010 na karę ośmiu miesięcy pozbawienia z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący cztery lata, postanowieniem Sądu Rejonowego w Bolesławcu z dnia 9 października 2012r. w sprawie o sygn. akt II Ko 724/12 zarządzono wykonanie kary.

4. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Bolesławcu z dnia 21 lutego 2011r. w sprawie o sygn. akt II K 50/11 za czyny popełnione w dniu 19 września 2010: z art. 224 § 2 k.k. na karę pięćdziesięciu stawek dziennych grzywny przy przyjęciu, iż jedna stawka dzienna wynosi kwotę dwudziestu złotych, z art. 226§ 1 k.k. na karę czterdziestu stawek dziennych grzywny przy przyjęciu, iż jedna stawka dzienna wynosi kwotę dwudziestu złotych, orzeczono karę łączną stu stawek dziennych grzywny przy przyjęciu, iż jedna stawka dzienna wynosi kwotę dwudziestu złotych.

5. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Bolesławcu z dnia 21 lutego 2012r. w sprawie o sygn. akt II 1435/11 za czyn z art. 244 k.k. popełniony w dniu 22 listopada 2011r. na karę czterech miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze dwudziestu godzin w stosunku miesięcznym.

6. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Żaganiu z dnia 27 kwietnia 2012r. w sprawie o sygn. akt II K 252/12 za czyn z art. 244 k.k. popełniony w dniu 27 stycznia 2012r. na karę czterech miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący trzy lata.

7. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Bolesławcu z dnia 6 sierpnia 2012r. w sprawie o sygn. akt II 642/12 za czyn z art. 178 a§ 2 k.k. popełniony w dniu 15 maja 2012r. na karę trzech miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze dwudziestu godzin w stosunku miesięcznym

8. wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 21 listopada 2012r. w sprawie o sygn. akt II K 1576/12 za czyn z art. 244 k.k. popełniony w dniu 27 sierpnia 2012r. na karę ośmiu miesięcy pozbawienia wolności

9. wyrokiem Sądu Rejonowego w Bolesławcu z dnia 20 grudnia 2013r. w sprawie o sygn. akt II K 1046/13 za czyn z art. 13§ 1 k.k. w zw. z art. 278 §1 k.k. I z art. 278§ 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. popełniony w okresie od 02 czerwca do 04 września 2013r. na karę roku i sześciu miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący pięć lat.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze wyrokiem łącznym z dnia 15 stycznia 2014r. w sprawie o sygn. akt II K 345/13:

I. na podstawie art. 569§ 1 k.p.k. w zw. z art. 85 k.k., art. 86 k.k. I art. 87 k.k. połączył karę ograniczenia wolności i pozbawienia wolności wymierzone skazanemu W. P. wyrokami opisanymi w punktach 5 i 6 części wstępnej wyroku łącznego wymierzył mu karę łączną 5 miesięcy pozbawienia wolności.

II. na podstawie art. 63§ 1 k.k. w zw. z art. 577k.p.k. na poczet orzeczonej kary w pkt I części dyspozytywnej wyroku łącznego kary łącznej zaliczył skazanemu W. P. okresy dotychczasowych odbytych przez niego kar w sprawach podlegających łączeniu orzeczoną karą łączną

III. na podstawie art. 572 k.p.k. w zakresie kar orzeczonych wyrokami opisanymi w pkt 1, 2, 4, 7, 8 i 9 części wstępnej wyroku łącznego postępowanie umorzył.

IV. na podstawie art. 29 ustawy Prawo o adwokaturze zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. F. B. kwotę 144 (stu czterdziestu czterech) złotych tytułem niepłaconych kosztów obrony z urzędu oraz dalej idącą kwotę 33,12 zł trzydziestu trzech złotych dwunastu groszy) tytułem podatku od towarów i usług

V. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił skazanego W. P. od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych związanych z wydaniem wyroku łącznego.

Apelację od powyższego wyroku wniósł obrońca skazanego, zaskarżonemu porzeczeniu zarzucając:

-rażącą surowość orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności, wyrażającą się w uznaniu, iż wobec skazanego zachodzą przesłanki do połączenia wyroków poprzez zastosowanie zasady pełnej kumulacji, w sytuacji gdy kary te nie uwzględniają w należyтым stopniu okoliczności dotyczących osoby skazanego, jego właściwości i warunków osobistych, jak też bliskości podmiotowej i przedmiotowej popełnionych przestępstw oraz wysokości poprzednio orzeczonych kar łącznych, które to przesłanki przemawiają za korzystniejszym dla skazanego ukształtowaniem kary łącznej i ograniczeniem jej wysokości.

Stawiając powyższe zarzuty obrońca wniósł o:

1. na podstawie art. 427§ 1 k.p.k. w zw. z art. 437§ 2 k.p.k zmianę zaskarżonego wyroku w punkcie I poprzez orzeczenie wobec skazanego W. P. kary łącznej pozbawienia wolności w dolnych granicach ustawowego zagrożenia tj. przy zastosowaniu systemu pełnej absorpcji.
2. zasądzenie na rzecz obrońcy kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu według norm przepisanych za sporządzenie środka odwoławczego, gdyż koszty te nie zostały opłacone.

Na rozprawie apelacyjnej obrońca wniósł o wymierzenie skazanemu kary łącznej pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja obrońcy skazanego zasługiwała na uwzględnienie.

Skarżący w wywiedzionej apelacji nie kwestinował stanowiska Sadu Rejonowego w odniesieniu do połączenia na podstawie art. 569 § 1 k.p.k. w zw. z art. 85 k.k., art. 86§ 1 k.k. i art. 87 k.k. kar jednostkowych ograniczenia wolności i pozbawienia wolności orzeczonych wyrokami wydanymi w sprawach II K 1435/11 oraz II K 252/12, opisanymi w punktach 5 i 6 części wstępnej zaskarżonego orzeczenia (punkt I części dyspozytywnej wyroku).

Nie można natomiast odmówić racji skarżącemu, gdy odwołując się do treści normy prawnej z art. 438 pkt 4 k.p.k. wskazuje na wymierzenie skazanemu W. P. rażąco surowej kary łącznej pozbawienia wolności.

Sąd Rejonowy podejmując się rozważań w zakresie kary łącznej powinien mieć na uwadze wymiar kar jednostkowych podlegających łączeniu. Ponadto Sąd I instancji winien uwzględnić bliskość relacji pomiędzy prawomocnie osądzonymi czynami objętymi skazaniami, które sprowadzają się do określenia jak bliski jest związek przedmiotowo-podmiotowy łączący te czyny tj. przede wszystkim podobieństwo rodzajowe zbiegających się przestępstw, rodzaj dobra naruszonego przestępstwem, motywację i czas popełnienia każdego z nich (wyrok SA w Krakowie z 2 lipca 1992r., II Akr 117/92, KZS 1992, z.3-9, poz. 50).

Podkreślenia wymaga okoliczność, iż czyny, za które wymierzono kary podlegające łączeniu, popełniono w warunkach bliskiej zwartości czasowej, a nadto mamy do czynienia z czynami tożsamymi rodzajowo, a wręcz kwalifikowanymi z tego samego przepisu tj, z art. 244k.k. , a zatem analizowane czyny łączy ścisły związek przedmiotowo-podmiotowy.

Zdaniem sądu okręgowego wobec skazanego W. P. zachodziły w niniejszej sprawie okoliczności do orzeczenia kary łącznej z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na podstawie art. 89 k.k., czego Sąd I instancji nie uczynił. W świetle, wskazanego przepisu- " W razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności, ograniczenia wolności albo grzywny z warunkowym zawieszeniem i bez warunkowego zawieszenia ich wykonania sąd może w wyroku łącznym warunkowo zawiesić wykonanie kary łącznej, jeśli zachodzą przesłanki określone w art. 69 k.k." Orzeczona wobec skazanego W. P. wyrokiem łącznym kara 5 miesięcy pozbawienia wolności, nie przekracza 2 lat pozbawienia wolności, a więc ustawowej, formalnej przesłanki wskazanej w art. 69 k.k. Nie można się zgodzić ze stanowiskiem Sądu I instancji, iż za wymierzeniem skazanemu bezwzględnej kary pozbawienia wolności przemawia także, nagminność popełnianych przez skazanego przestępstw, który świadczyłyby o lekceważącym stosunku skazanego wobec obowiązujących norm prawnych, albowiem we wskazanym przepisie nie ma mowy o

przesłance braku uprzedniej karalności. Należy wskazać, iż orzeczone względem skazanego W. P. kary jednostkowe opisane w punktach 5 i 6 części wstępnej wyroku stanowiły karły łagodniejszego rodzaju tj. kara czterech miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze dwudziestu godzin w stosunku miesięcznym, która to kara została w całości wykonana, oraz kara czterech miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący trzy lata. Nadto podkreślenia wymaga okoliczność, iż w stosunku do skazanego nie zostało wydane postanowienie o zarządzeniu wykonania zawieszony kary pozbawienia wolności, co świadczy o tym, iż orzeczona kara stała się wystarczająca dla osiągnięcia wobec skazanego jej celów, a także zaistnieniu wobec tegoż skazanego pozytywnej prognozy kryminologicznej oraz wzbudzenie poszanowania obowiązującego porządku prawnego. Także postawa skazanego po popełnieniu zarzucanych mu czynów oraz jego zachowanie się w czasie odbywania orzeczonych kar wskazują, iż zachodzi w stosunku do skazanego pozytywna prognoza kryminologiczna. Skazany poddał się procesowi resocjalizacji, natomiast opinie pochodzące z zakładów karnych nie świadczą o nagannym postępowaniu skazanego, skazany wywiązał się z nałożonych na niego obowiązków orzeczonych wyrokami o sygn. akt II K 1435/11 jak również wydanym w sprawie o sygn. akt II K 252/12. należy nadto dodać, że za ostatni z czynów, za które W. P. został skazany (za przestępstwo z art. 278§1k.k. i in. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Bolesławcu z dnia 20 grudnia 2013r. w sprawie II K 1046/13 wymierzono mu karę pozbawienia wolności 1 roku i 6 miesięcy z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby).

Zatem w kontekście podniesionych wyżej okoliczności w związku z wymierzeniem skazanemu kary pozbawienia wolności bez zastosowania instytucji warunkowego zawieszenia jej wykonania mamy do czynienia z wydaniem orzeczenia o karze, które nosi znamię rażącej surowości, o jakiej mowa w przywołanym art. 438 pkt 4 k.p.k. i które w związku z tym nie może znaleźć aprobaty w ocenie Sądu Odwoławczego.

W związku z powyższym Sąd II instancji dokonał korekty zaskarżonego wyroku w jego pkt I części dyspozytywnej.

Wobec ustanowienia skazanemu W. P. obrońcy z urzędu w osobie adw. F. B. Sąd Okręgowy na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982r. prawo o adwokaturze zasądził od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy wynagrodzenie tytułem kosztów nieopłaconej obrony z urzędu w postępowaniu odwoławczym. Wysokość zasądzonej kwoty Sąd ustalił na podstawie §14 ust 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Sąd Okręgowy na podstawie art. 634 k.p.k. w zw. z art. 624§ 1 k.p.k.- zwolnił skazanego z obowiązku ponoszenia kosztów postępowania odwoławczego, obciążając nimi Skarb Państwa, albowiem skazany nie posiada dochodów, które pozwoliłyby mu ponieść ciężar ich uiszczenia.

Mając powyższe na uwadze na podstawie art. 437 1 k.p.k. Sąd zmienił zaskarżony wyrok i orzekł jak w sentencji.